

عنوان مقاله:

تفکر انتقادی، ضرورتی انکارناپذیر در یادگیری الکترونیکی

محل انتشار:

دوازدهمین کنفرانس بین المللی روانشناسی و علوم اجتماعی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

مهدی محمودی - استادیار گروه علوم تربیتی دانشگاه پیام نور

معصومه یزدی زاده - دانشجوی کارشناسی ارشد تاریخ و فلسفه آموزش و پرورش دانشگاه پیام نور

خلاصه مقاله:

یادگیری و تفکر، هدف اساسی سیستمهای آموزشی بوده و تفکر انتقادی بهعنوان یک پیامد مطلوب در ارتباط با آموزش میباید. سبکهای یادگیری نیز بر یادگیری موثر است که از راه تجربه کسب میگردد و هر فرد متناسب با سبک یادگیری خود مطالب را اخذ و یاد میگیرد. در آموزش الکترونیکی، ارایه مطالب براساس نیازهای فراگیران تغییر می یابد و در آن، فضایی ایجاد می شود تا فراگیر با فراغ بال و به دور از اضطراب و با حفظ استقلال و اعتماد به نفس، به فعالیتهای مورد نظر خود بپردازد. آموزش الکترونیکی یک سیستم آموزشی واحد را برای تعدادی از فراگیران فراهم میسازد که منجر به ایجاد فرصتهای آموزشی مختلف میشود. گرایش به تفکر انتقادی مجموعه ای از عادات ذهنی یا تمایل به فکر کردن به صورت انتقادی است که شامل هفت مولفه ی جستجوی حقایق، فراخ اندیشی، تحلیل گری، نظاممندی، اعتماد به نفس انتقادی، کنجکاوی، بلوغ در قضاوت می باشد. تفکر انتقادی که تقریباً به معنای تفکر اندیشمندانه و منطقی است که روی تصمیم گیری برای انجام دادن چیزی یا باور آن متمرکز است. به طور کلی تفکر انتقادی یکی از رایجترین مباحث در زمینه ی ارتقای سطح مهارت های دانشجویان در یادگیری الکترونیکی است که نقشی محوری در تصمیم گیری و حل مسیله دارد لذا با توجه به میزان اهمیت مطالب ذکر شده در این تحقیق سعی می شود به بررسی میزان تاثیر تفکر انتقادی به عنوان ضرورتی انکارناپذیر در یادگیری الکترونیکی پرداخته شود.

کلمات کلیدی:

یادگیری الکترونیکی، تفکر انتقادی، انکار ناپذیر بودن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/826980>

